

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 26 august 2016, SRL „Iurs” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” solicitând anularea procesului-verbal nr. 1 din 11 mai 2016, întocmit de către SA „Apă-Canal Chișinău”, ca ilegal.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 06 iunie 2016 în adresa reclamantei a parvenit factura fiscală seria CZ nr. 0979423, conform căreia urma să achite până la 15 iunie 2016, pentru serviciile de preepurarea a apelor uzate, suma de 1811 de lei. Prin cererea nr. 29, din 07 iunie 2016, reclamanta a solicitat eliberarea informației cu privire la proveniența datoriei debitoare în mărime de 1811 de lei și anularea facturii enunțate. La 17 iunie 2016 pârâta a expediat în adresa reclamantei răspunsul însoțit de copia procesului-verbal nr. 1 din 11 mai 2016, copia scrisorii nr. 1290/7043 din 13 mai 2016 și copia prescripției nr. 1200/7520 din 24 mai 2016, din care rezultă că pârâta a evitat să-i expedieze rezultatele analizei de laborator a apei uzate prelevate la 11 mai 2016.

SRL „Iurs” a declarat că nu este de acord cu procesul-verbal nr. 1 din 11 mai 2016, deoarece acesta a fost întocmit cu încălcarea actelor normative în vigoare și a contractului nr. 8-554-33 din 11 decembrie 2006 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală, încheiat cu pârâta. Din prevederile pct. 7 al contractului respectiv, rezultă că persoana responsabilă în orice relații cu pârâta cu dreptul de a semna actele întocmite de reprezentanții acesteia a fost numit Iurie Scutari și, astfel, orice acțiune ce ar avea tangență cu drepturile și obligațiunile reclamantei urmau a fi efectuate cu înștiințarea prealabilă și nemijlocită a persoanei responsabile, condiție ce nu a fost respectată.

Referitor la pretinsa prelevare a probei din 11 mai 2016, reclamanta a susținut că Iurie Scutari nu a fost înștiințat în niciun mod de către pârâtă, iar mențiunea în procesul-verbal contestat precum că reprezentantul agentului economic a refuzat să semneze nu corespunde adevărului și nu este confirmat în niciun fel.

Reclamanta a afirmat că nimeni nu poate confirma dacă reprezentanții pârâtei în general au fost în acea perioadă la imobilul din str. Bucuriei, 1/6, mun. Chișinău, iar procesul-verbal nr. 1 din 11 mai 2016 conține un șir de lacune, nereguli și ilegalități, inclusiv nefiind indicată modalitatea prelevării probei, dacă a fost sigilată proba și locul sigilării ei, nu este indicat locul precis de unde a fost prelevată această probă, nu este indicată modalitatea conservării probei, nu este indicat codul probei, timpul predării probei și alte circumstanțe importante pentru excluderea oricăror dubii, că a fost prelevată o probă și aceasta nu a suferit schimbări din locul și momentul prelevării și până la locul și momentul predării acesteia. Din procesul-verbal contestat nu rezultă nici ordinul de împuternicire a reprezentanților pârâtei, astfel încât în cazul dat a fost încălcat flagrant dreptul reclamantei de a preleva o probă paralelă și de a o verifica într-un laborator independent, iar ilegalitățile admise duc inevitabil la nulitatea actului contestat și a actelor întocmite ulterior în baza acestui act.

Din prescripția pârâtei nr. 1200/7520 din 24 mai 2016 rezultă că conform rezultatelor probelor de ape uzate prelevate la 11 mai 2016, nr. 436, au fost depistate consum chimic de oxigen (CCO) 470 mg/dm³, norma fiind de 300,00 mg/dm³; consum biochimic de oxigen (CBO 5) 280,00 mg/dm³, norma fiind de 150,00 mg/dm³; detergenți 38,4 mg/dm³, norma fiind de 0,45 mg/dm³; grăsimi 81,5 mg/dm³, norma fiind de 10,00 mg/dm³. În baza rezultatelor nominalizate a fost ulterior calculat tariful diferențiat, conform căruia reclamanta urmează să achite suplimentar suma de 1811 de lei, deși atât rezultatele probei, cât și datele din acestea au fost indicate eronat, cu încălcarea Regulamentului-cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare a localităților, aprobat prin ordinul Departamentului Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului nr. 40 din 18 februarie 2005.

Reclamanta a declarat că în imobilul din str. Bucuriei, 1/6, mun. Chișinău este amplasat un spațiu comercial cu trei nivele, în cadrul căruia la primul nivel este o cafenea, iar la celelalte nivele sunt birouri. Astfel, în imobilul, de unde se presupune că s-a prelevat proba la data de 11 mai 2016, nu se desfășoară vreo activitate industrială de producere, ce presupune utilizarea anumitor substanțe de diferit gen, ci doar producerea bucatelor (la primul nivel), iar în canalizare se scurg doar apele uzate parvenite de la vecii și de la lavoarele folosite pentru spălarea mâinilor, de aceea prezența impurităților și a substanțelor indicate în prescripție este inexplicabilă și nu putea avea loc.

La fel, reclamanta a menționat că cererea sa prealabilă privind anularea actelor contestate a fost respinsă de pârâtă prin scrisoarea nr. 1200/8357 din 15 iunie 2016.

La 13 octombrie 2016 SRL „Iurs” a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând anularea procesului-verbal nr. 1 din 11 mai 2016 și a facturii fiscale seria CZ nr. 0979423 din 31 mai 2016, întocmite de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Prin hotărârea din 14 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de către SRL „Iurs” a fost admisă și au fost anulate procesul-verbal

nr. 1 din 11 mai 2016 și factura fiscală seria CZ nr. 0979423 din 31 mai 2016, întocmite de către SA „Apă-Canal Chișinău”, ca fiind ilegale.

Prin decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de SA „Apă-Canal Chișinău”; s-a casat hotărârea din 14 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o hotărâre nouă de respingere, ca nefondată, a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea actelor administrative.

Prin decizia din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de SRL „Iurs”; s-a casat decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a fost trimisă cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SA „Apă-canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 14 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că dreptul SA „Apă-Canal Chișinău” de a calcula valoarea apelor uzate la tarife diferențiate, respectiv de a înainta beneficiarului spre pală cheltuielile pentru preepurare apelor uzate survine în cazul depistării, în ordinea stabilită de cadrul normativ și contract, a depășirii maxim admisibile a concentrațiilor impurităților în apa evacuată, astfel încât nerespectarea procedurii de prelevare a probelor duce la nulitatea actelor ulterior întocmite în baza acestora. Or, procedurile corespunzătoare sunt instituite în vederea protejării nu doar a drepturilor prestatorului serviciului respectiv, în speță a apelantei – SA „Apă-Canal Chișinău”, ci și a beneficiarului, astfel încât încălcarea procedurii vizate lezează drepturile acesteia de a se asigura despre corectitudinea prelevării probelor, despre sigilarea acestora și beneficiază de dreptul de a preleva de comun cu prestatorul probe de apă secundare și de a le supune unei analize de către un laborator acreditat în vederea probării corespunzătoare, în caz de necesitate, a rezultatelor de laborator obținute de apelantă.

În cazul dat, instanța de apel a remarcat că prelevarea probelor la data sus indicată de către apelantă a avut loc în lipsa reprezentantului intimatei, în procesul-verbal întocmit fiind expusă mențiunea privind refuzul acesteia de a se prezenta, deși probe ce ar dovedi citarea legală a reprezentantului intimatei, în persoana celei specificate în contract, în calitate de reprezentant desemnat al acesteia, sau în persoana administratorului întreprinderii, care este reprezentantul legal al acesteia, nu au fost anexate la dosar. Or, argumentul apelantei precum că reprezentantul intimatei a fost apelat telefonic pentru a îi aduce la cunoștință chestiunea prelevării la 11 mai 2016 a probelor la adresa indicată, a fost respinsă de către instanța de apel, întrucât nu a fost probat corespunzător.

În acest context, instanța de apel a constatat că procesul-verbal nr. 1 din 11 mai 2016 a fost întocmit contrar procedurii stabilite de cadrul normativ pertinent, motiv pentru care acesta a fost anulat, deoarece a fost întocmit în lipsa reprezentantului abilitat al intimatei.

Subsecvent, instanța de apel a menționat că, deoarece s-a constatat nulitatea procesului-verbal nr. 1 din 11 mai 2016, sunt inadmisibile și temeiurile legale pentru înaintarea spre plată a valorii serviciilor de preepurare a apelor uzate, motiv pentru care instanța de judecată a constatat că și factura fiscală subsecvent actului sus

menționat este lovit de nulitate, în condițiile în care conținutul acesteia nu este axat pe o bază probatorie pertinentă și admisibilă.

La 17 ianuarie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești; încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat achitate la depunerea cererii de apel în sumă de 100 de lei; emiterea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată de SRL „Iurs” să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia contestată este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 14 noiembrie 2018 și a fost expediată în adresa participanților la proces la 19 decembrie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 206), iar SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs la 17 ianuarie 2019, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestată.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Tamara Chișca-Doneva